

Temnota se probouzí, rychle a mocně mi svírá hrudník a tlačí se do krku, kde hrozí, že mě zaškrtní a zadusí.

Ne. Nedotýkej se mě.

Chytám ji za ruku, rty se letmo otřu o kloubky prstů a přetáčím se, aby na mě už nemohla sáhnout.

„Nesahat,“ vydechnu a políbím ji, abych nějak utlumil strach.

„Proč nemáš rád, když se tě někdo dotýká?“

„Protože se mnou život vyjebal, Anastasie. Všechno, co ze mě zbylo, je padesát různých odstínů šedi.“ Po dlouhých letech terapie je to jediná věc, kterou jsem si absolutně jistý.

Pátřavě pozvedne obočí, chce víc informací. Jenže není potřeba, aby ty moje sračky znala. „Můj vstup do života byl velmi drsný. Nechci tě zatěžovat detaily. Prostě na mě nesahej.“ Otřu se špičkou nosu o její, vyklouznu z ní, posadím se a stahuju si kondom, který odkládám vedle postele. „Myslím, že tímto jsme ukončili základní výcvik. Jaké to bylo?“

Chvilí vypadá, že jsem ji vyvedl z míry, pak ale nakloní hlavu ke straně a usměje se. „Když budeme na chvíli předstírat, že věřím tomu, žeš mi nakonec přenechal kontrolu... No, nediv se, zapomínáš na můj výborný prospěch. Ale děkuju i za tu iluzi.“

„Slečno Steeleová, vy nejste jenom hezká tvářička. Doteď jsi měla celkem šest orgasmů, a na všech mám zásluhu já.“ Proč mě to tolik uspokojuje?

Odvrací oči a zadívá se do stropu. Po tváři jí přelétne prchavý výraz provinění.

Copak to tu máme? „Je snad něco, co bys mi chtěla říct?“ zjišťuju.

Zaváhá. „Dnes k ránu se mi zdál sen.“

„A?“

„Měla jsem v něm orgasmus.“ Dává si předloktí přes obličej a zahanbeně ho přede mnou schovává. Její doznání mě ohromilo, ale taky vzrušilo a potěšilo.

Smyslné stvoření.

Opatrně na mě vykoukne. Čeká, že budu naštvaný?

„Ve spánku?“ ujasňuju si.

„Vzbudilo mě to,“ zašeptá.

„Tak o tom nepochybuju.“ Jsem jako uhranutý. „O čem se ti zdálo?“

„O tobě,“ pípne.

O mně!

„Co jsem dělal?“

Schovává se zpátky pod paži.

„Anastasie, co jsem dělal? Znovu už se tě ptát nebudu.“ Proč se tak stydí? To, že se jí o mně zdálo, je... milé.

„Měls jezdecký bičík,“ zamumlá. Odtahuju jí ruku, abych na ni viděl.

„Opravdu?“

„Jo.“ Tváře má jasně červené. Takhle pozitivně ji nejspíš ovlivnil její internetový průzkum. Uculím se.

„Tak to neztrácej naději. Mám jich hned několik.“

„Hnědý? Ze zaplétané kůže?“ Její hlas lemuje tichý optimismus.

Zasměju se. „Ne, ale určitě bych takový sehnal.“

Krátce ji políbím a vstávám, abych se oblékl. Ana mě napodobuje a natahuje si sportovní kalhoty a tílko. Sbírá kondom z podlahy a rychle ho zavazuju. Teď, když souhlasila, že se mnou bude, potřebuje antikoncepci. Oblečená si sedá na postel a kříží si nohy a sleduje, jak si beru kalhoty. „Kdy máš periodu?“ ptám se jí. „Tyhle věci nenávidím.“ Na vysvětlenou zvedám ruku s použitým kondomem a soukám se do džín.

Vypadá zaskočeně.

„Tak kdy?“ pobízím ji.

„Příští týden,“ odpovídá s hořícími tvářemi.

„Je potřeba, aby sis vybrala nějakou antikoncepci.“

Sedám si na postel, natahuju si ponožky a nasazuju boty. Ona mlčí.

„Máš na to doktora?“ zkusím ji rozmluvit. Zavrtí hlavou. „Můžu ti domluvit mého, aby tě přišel prohlédnout k tobě domů – v neděli ráno, předtím než půjdeš za mnou. Nebo tě může prohlédnout u mě. Co ti vyhovuje víc?“

Jsem si jistý, že mi tu službu doktor Baxter prokáže, i když už jsem ho nějaký čas neviděl.

„Spíš u tebe,“ rozhoduje se.

„Dobře. Dám ti vědět v kolik.“

„Už odcházíš?“

Vypadá, že ji to překvapuje. „Ano.“

„Jak se dostaneš zpátky?“ ptá se.

„Vyzvedne mě Taylor.“

„Můžu tě odvézt já. Mám krásné nové auto.“

Tak je to lepší. Konečně ho přijala tak, jak měla, ale po tom šampaňském by neměla sedat za volant. „Myslím, že na to jsi trochu moc pila.“

„Opil jsi mě schválně?“

„Ano.“

„Proč?“

„Protože o všem moc přemýšlíš a jsi skoupá na slovo, stejně jako tvůj nevlastní otec. Stačí ti kapka vína a rozpovídáš se, a já potřebuju, aby ses se mnou bavila upřímně. Jinak jsi zamlklá a já netuším, co se ti honí hlavou. In vino veritas, Anastasie.“

„A ty si myslíš, že jsi ke mně vždycky upřímný?“

„Snažím se. Tohle bude fungovat jedině, pokud k sobě budeme upřímní.“

„Chtěla bych, abys tu zůstal a použil tohle.“ Bere do ruky druhý kondom a mávne s ním.

Nenech ji doufat, Greyi.

„Anastasie, dnes už jsem překročil příliš mnoho mezí. Musím jít. Uvidíme se v neděli. Budu pro tebe mít připravenou přepracovanou smlouvu a pak už si můžeme opravdu začít hrát.“

„Hrát?“ vykvikne.

„Rád bych s tebou sehrál scénku. Ale to neudělám, dokud nepodepíšeš a já si nebudu jistý, že jsi připravená.“

„Aha. Takže bych to mohla protahovat, kdybych nepodepsala.“

Krucí. To jsem nedomyslel.

Vzdorovitě vystrčí bradu.

Vida... už zase tu máme dominantního submisiva. Vždycky si najde cestu.

„No, to bys asi mohla, ale mně by pak z toho napětí mohlo přeskočit.“

„Přeskočit? Jak?“ zapochybuje, ale oči se jí plní zvědavostí.

„Mohl bych být opravdu zlý,“ utahuju si z ní a dramaticky mhouřím oči.

„Jak, zlý?“ kření se stejně jako já.

„No, znáš to, exploze, automobilové nehody, únosy, věznění.“

„Ty bys mě unesl?“

„Ó ano.“

„A držel mě proti mé vůli?“

„Přesně tak.“ *To je zajímavá představa.* „A pak už by se jednalo o NUM 24/7.“

„Teď jsi mě ztratil,“ vypraví ze sebe vyjukaně a lehce zadýchaně.

„Neomezené uplatnění moci. Dvacet čtyři hodin denně, sedm dní v týdnu.“ Hlavou mi víří nápady a rojí se možnosti. Taky to vzbudilo její zájem. „Takže nemáš na vybranou,“ dodávám s hranou vážností.

„Očividně,“ zakončuje ironicky a obrací oči ke stropu. Možná tam hledá inspiraci, jak porozumět mému smyslu pro humor.

„Ale, ale, Anastasie Steeleová, opravdu jste na mě právě protočila oči?“

„Ne!“

„Já myslím, že ano. Co jsem říkal, že s tebou provedu, když to uděláš znovu?“ Má slova zůstávají viset ve vzduchu. Sedám si zpátky na postel. „Pojď sem.“

Chvíli na mě němě zírá a bledne. „Ještě jsem nepodepsala,“ špitne.

„Říkal jsem ti, co udělám. A já držím své slovo. Nejdřív ti napláčám a pak tě ošukám. Velmi rychle a velmi tvrdě. Zdá se, že ten kondom nakonec budeme potřebovat.“

Podrobí se mi? Nepodrobí? Teď se rozhodne, jestli je toho schopná, nebo ne. Pokud nebude souhlasit, bude to znamenat, že to na mě jenom hraje.

A bude konec.

Vyber si správně, Ano.

Ztěžknul jí výraz, oči má doširoka otevřené a řekl bych, že zvažuje, jak se rozhodnout.

„Já čekám,“ utrousím. „A trpělivost nepatří mezi mé ctnosti.“

S důkladným nádechem natahuje nohy a přelézá blíž. Skrývám úlevu.

„Hodná holka. A teď se postav.“

Udělá to a já nastavuju ruku. Vkládá mi do dlaně kondom. Chňapnu po ní, chytám ji za ruku a rychle si ji ohýbám přes levé koleno, takže má hlavu, ramena a hrudník opřená o postel. Přes její nohy přehazuju svou pravačku a vězním ji pod sebou. Tohle jsem chtěl udělat už od chvíle, kdy se mě zeptala, jestli jsem gay. „Zvedni ruce a polož si je vedle hlavy,“ nařizuju jí a ona mě bez váhání poslechne. „Proč to dělám, Anastasie?“

„Protože jsem na tebe protočila oči,“ zašeptá sípavě.

„Myslíš si, že je to slušné?“

„Ne.“

„Uděláš to znovu?“

„Ne.“

„Napláčám ti pokaždé, když to uděláš, rozumíš?“

Tenhle okamžik si chci uchovat. Je to další poprvé.

S náležitou péčí – protože si to fakt vychutnávám – jí stahuju kalhoty. Její nádherný zadek je holý a připravený jenom pro mě. Pokládám na ni ruku a ona celá ztuhne... čeká. Kůži má jemnou na dotek, a tak ji hladím a postupně se mazlím s oběma půlkami. Má fajnovou prdelku. A díky mně bude růžová... jako to šampaňské.

Zvedám ruku a pořádně ji plesknu těsně nad stehny.

Zalapá po dechu a pokouší se vstát, ale já ji držím druhou rukou položenou na bedrech. Malými kroužky pomalu hladím místo, kam jsem ji uhodil.

Uklidňuje se.

Hlasitě oddechuje.

Čeká.

Je to tak. Udělám to znovu.

Pokračuju. Jednou, dvakrát, třikrát.

Bolestí křiví obličej, oči má pevně zavřené. Ale neřekne, abych přestal, přestože se pode mnou svíjí.

„Necukej sebou, nebo to bude trvat dýl,“ varuju ji.

Prohnětu její měkkou kůži a znovu se do toho pouštím, pěkně dokola: levá půlka, pravá půlka a mezi.

Pokaždé vykřikne. Ale ruce nechává v klidu ležet a pořád mě neřádá, abych to ukončil.

„Teprve se rozehřívám,“ promluvím drsným hlasem. Znovu udeřím a pohladím růžový otisk, který jsem zanechal na kůži. Už je pěkně prokrvená. A vypadá to úchvatně.

Další plesknutí.

Další výkřik.

„Tady tě nikdo neuslyší, bejby, jen já.“

Pokračuju dál ve stejném vzorci, jaký jsem začal – levá půlka, pravá půlka, střed – a ona pokaždé vyjekne. U osmnácti se zarážím. Jsem bez dechu, dlaň mě pálí a mezi nohama jsem tvrdý.

„Stačí,“ vydechnu chraplavě a snažím se popadnout dech. „Dobrá práce, Anastasie. A teď si s tebou zašukám.“

Jemně jí třu zadek a krouživými pohyby se přesouvám níž. Je mokrá.

A já tvrdnu víc.

Zasouvám do ní dva prsty.

„Vnímáš to? Vidíš, jak moc se to tvému tělu líbí, Anastasie? Jsi celá vlhká, jen kvůli mně.“ Rozhýbu prsty tam a zpátky a ona zakňourá. Cítím, jak s každým pohybem uvnitř pulsuje, a slyším, jak se jí zrychluje dech.

Pouštím ji.

Protože ji chci. Hned.

„Příště tě přiměju si to odpočítat. Kdepak máme ten kondom?“ Sahám pro něj vedle její hlavy a jemně ji posouvám z klína na postel tak, aby zůstala obličejem dolů. Rozepínám si kalhoty, se svlékáním nemarním čas, a chvatně trhám obal kondomu, který si zručně a rychle navlékám. Za boky ji zvedám do kleku, takže má ten smyslně růžový zadek vystrčený ve vzduchu proti mně.

„Teď si tě vezmu. Smíš vyvrcholit,“ řeknu zastřeně. Jednou rukou ji pohladím a do druhé chytám svůj nedočkavý penis. Jeden prudký pohyb a jsem v ní.

Já se pohybuju a ona vzdychá. Dovnitř. Ven. Dovnitř. Ven. Buším do ní a dívám se, jak můj klacek mizí mezi jejími červenými půlkami.

Pusu má otevřenou, aby z ní mohly volně proudit všechny ty vzdechy a steny. Jsou hlasitější a hlasitější.

No tak, Ano.

Nakonec se napne a silně vykřikne. Bouřlivě vrcholí.